

Arrest

**nr. 229 787 van 4 december 2019
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229/1
8200 SINT-ANDRIES**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 november 2019 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 november 2019 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERSCHRAEGEN, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 29 augustus 2019 een aanvraag in voor een visum kort verblijf met het oog op het bezoeken, tijdens de kerstdagen, van zijn zwangere Belgische partner en het bijwonen van de bevalling, uitgerekend op 14 februari 2020.

Het visum werd met een beslissing van 15 november 2019 geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing. Ze is gestoeld op de vaststelling dat verzoekers “voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten [...] niet [kon] worden vastgesteld” en is gemotiveerd als volgt:

“Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

*Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat te vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld.

Betrokkene komt op bezoek bij zijn schoonouders en zwangere verloofde.

Betrokkene heeft bescheiden inkomsten die niet beschouwd kunnen worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.

Betrokkene toont onvoldoende resterende belangen aan in het land van origine.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld da betrokkene onvoldoende garanties bied op de terugkeer naar het land van origine.”

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: de uiterst dringende noodzakelijkheid

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De Raad wijst er op dat de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uitzonderlijk en ongewoon karakter heeft. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Het beroep op een dergelijke procedure moet dus de uitzondering blijven.

Om relevant te zijn, moet de uiteenzetting die het uiterst dringend karakter van de vordering tot schorsing rechtvaardigt, aantonen dat er een imminent gevaar dreigt dat van die aard is dat de gewone schorsingsprocedure niet op een efficiënte wijze zou kunnen voorkomen dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich zou voordoen.

2.2.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.2.2.1. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om aannemelijk te maken dat in het geval van een nakende bevalling in een zaak waarbij een visum werd geweigerd aan een echtgenoot die aanwezig wilde zijn bij de bevalling van

zijn vrouw in België, de uiterst dringende noodzakelijkheid voldoende is aangetoond. Hij stelt dat niet kan worden betwist dat hij zich in een analoge situatie van uiterst dringende noodzakelijkheid bevindt, dat de uitgerekende datum van de bevalling voorzien is op 14 februari 2020, maar dat het niet is uitgesloten dat zijn partner vroeger bevalt, dat de stress die zij thans ervaart een factor is die vroeggeboorte stimuleert, dat zij hiervoor reeds verschillende keren naar de gynaecologe is gegaan wegens harde buiken, dat er dus een reëel risico bestaat dat het kind van verzoeker te vroeg geboren wordt, hetgeen zelfs vanaf 28 weken kan gebeuren, dat in Vlaanderen één op de honderd kinderen wordt geboren voor de 32ste zwangerschapsweek, dat er aldus een reële kans bestaat dat het kind van verzoeker voor 20 december 2019 reeds geboren wordt, dat met deze onvoorspelbaarheid rekening moet worden gehouden, daar men op het moment van de bevalling niet nog last-minute alle praktische zaken kan regelen om alsnog aanwezig te kunnen zijn.

2.2.2.2. De verwerende partij stelt in haar nota, onder het kopje “*Met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid*”, het volgende:

“Verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid, daar verzoeker thans niet van zijn vrijheid is beroofd, noch het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de uitvoering imminent is.

Artikel 39/82, §4, 2de lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

In casu dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker, die geenszins het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberovende maatregel, noch van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is waardoor hij hiertegen geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan indienen, reeds een gewoon verzoek tot schorsing en nietigverklaring bij de Raad heeft ingediend en hij niet aantoot in welke mate voorliggende zaak te hoogdringend is om de uitkomst van de gewone schorsingsprocedure te kunnen afwachten (zie RvV nr. 225.425 van 30.08.2019):

“Het komt er voor een verzoeker die beweert dat de zaak te hoogdringend is om de uitkomst van de gewone schorsingsprocedure te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die hij in zijn vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan deze partij toevalt om aan zijn zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen waarom de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor hem persoonlijk veroorzaakt niet gedragen kunnen worden gedurende de doorlooptijd van de gewone schorsings- en annulatieprocedure en waarom de afloop van deze procedure bijgevolg niet afgewacht kan worden. Die gegevens moeten door de verzoeker worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan afoetsen of ze de beweerde hoogdringendheid inderdaad verantwoorden.

Verzoeker voert aan dat de bevalling van zijn echtgenote is voorzien voor 24 oktober 2019, dit is minder dan twee maanden. Verzoeker stelt dat dit gegeven niet toelaat om een gewone schorsings- en annulatieberoep in te leiden. Verder betoogt hij dat gezien het belang van de aanwezigheid bij de bevalling in het licht van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, er hoogdringendheid is om de beslissing te schorsen. Hierbij verwijst hij naar drie arresten van de Raad waar het bestaan van hoogdringendheid werd vastgesteld.

De Raad stelt vast dat verzoeker met dit summier betoog niet aantoot waarom een gewone schorsings- en annulatieprocedure in casu geen soelaas kan brengen. De bevalling is pas over iets minder dan twee maanden voorzien en verzoeker toont geenszins concreet aan waarom een gewone schorsingsprocedure binnen deze termijn niet zou kunnen worden ingeleid bij de Raad, zo dit niet reeds ingeleid is, en behandeld door de Raad.

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, blijkt -los van het gegeven dat arresten van de Raad geen precedentwerking hebben - niet dat de thans voorliggende feiten gelijkaardig zijn aan de feiten die aanleiding gaven tot de arresten van de Raad waaruit verzoeker citeert.

Het uiterst dringend karakter bij huidige vordering wordt dan ook niet aangenomen.”

2.2.2.3. In eerste instantie moet erop worden gewezen dat het niet is omdat verzoeker niet het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberovende maatregel, noch van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, dat hij geen andere elementen kan aanbrengen waaruit blijkt dat de behandeling van de zaak dringend is.

Verzoeker voert in wezen aan dat de behandeling van zijn vordering via de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen. Ter terechtzitting legt hij een medisch attest neer waarin wordt uiteengezet dat en waarom er een risico op vroeggeboorte is bij zijn zwangere verloofde. De verwerende partij verzet zich tegen de neerlegging van dit stuk, maar op het verzoek om het uit de debatten te weren kan niet worden ingegaan. Het stuk wordt immers neergelegd ter staving van de verklaringen die reeds in het verzoekschrift werden uiteengezet, en bovendien komt het aan de Raad toe om te oordelen of er elementen aanwezig zijn die de behandeling bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoorden.

Gelet op het aannemelijk gemaakte risico op vroeggeboorte is de Raad van oordeel dat verzoeker, die de vordering overigens tijdig heeft ingesteld, in casu afdoende heeft aangetoond dat de behandeling van de gewone vordering tot schorsing mogelijk te laat zou komen om op efficiënte wijze te voorkomen dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich zou manifesteren.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1 De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder 'middel' wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. In het enig middel wordt onder meer de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 32 van de Visumcode. Verzoeker betoogt het volgende:

“Echter gaat DVZ in bovenstaande motivering volledig voorbij aan het feit dat verzoeker afdoende stukken voorlegde ten bewijze dat hij voor het verstrijken van zijn visum kort verblijf zou terugkeren naar Turkije. Immers is het duidelijk dat verzoeker en zijn partner een gezinsleven wensen uit te bouwen, doch zijn zij er absoluut nog niet uit of zij zich in de toekomst zullen vestigen in BELGIË of in TURKIJE. In tussentijd willen zij aldus nog afwisselend in beide landen verblijven om een goede afweging te kunnen maken.

In de visumaanvraag werd dan ook uiteengezet dat het wel degelijk de bedoeling is voor verzoeker om na de bevalling terug te keren naar TURKIJE en aldaar zijn werk te hervatten. Verzoeker is reeds twee jaar in dienst van het ROYAL DRAGON SIDE hotel, waar hij kost en inwoon geniet (stukken 7 en 8). Hij verdient er gemiddeld ongeveer 2500 Turkse Lira netto per maand, hetgeen een aanzienlijk bedrag is, zeker in combinatie met het feit dat hij kost en inwoon geniet in het hotel (stukken 8, 9 en 10). Het minimuminkomen in Turkije voor een alleenstaande bedraagt slechts 2020 Turkse Lira (stuk 17). Verzoeker legde tevens een attest voor van zijn werkgever, ten bewijze dat hij gedurende drie maanden verlof zou krijgen en op 1 april 2019 zijn werk zou hervatten. Het kan dan ook niet redelijkerwijze door DVZ worden voorgehouden dat verzoeker slechts een beperkt inkomen geniet en onvoldoende resterende belangen met het thuisland aantoot. Bovendien heeft verzoeker nog heel diens familie wonen in TURKIJE (stuk 6). Verder werden eveneens de vluchtgegevens (inclusief de retourtickets) voorgelegd (stuk 12). Tevens werd er ten overvloede nog de vader van de partner van verzoeker als garant opgegeven (stukken 4 en 5).

Verzoeker heeft reeds eerder bewezen zich aan deze regels te kunnen houden, daar hij in 2017 een Schengenvisum verkreeg en nadien correct is teruggekeerd naar TURKIJE waar hij zijn volledige sociale leven heeft uitgebouwd (stuk 11).

Anderzijds werd ook aangetoond dat het voor verzoeker en zijn partner niet evident is om in zich in BELGIË te vestigen. Immers beschikt de partner van verzoekster over het diploma van leerkracht, doch heeft zij hier voorsnog geen enkele werkzekerheid. Reeds gedurende lange tijd is zij werkzoekende en kon zij op enkele vervangingen na nog steeds geen (vast) contract bemachtigen. Tevens heeft zij in BELGIË nog geen eigendom en woont zij voorsnog bij haar moeder en broer. In TURKIJE heeft zij daarentegen wel nog steeds de mogelijkheid om samen met verzoeker in het ROYAL DRAGON SIDE Hotel te werken, hetgeen zij reeds deed afgelopen zomer (stukken 13 en 14). Zij was er immers gedurende meerde maanden tewerk gesteld, waarbij zij eveneens kost en inwoon in het hotel genoot. Op dit moment bleek immers de relatie met verzoeker stabiel te zijn en wilde de partner van verzoeker bekijken of het voor haar mogelijk was om aldaar haar leven verder te zetten (stukken 13 en 14). Zoals hierboven reeds aangehaald, diende zij echter begin september dit werk (tijdelijk) stop te zetten, gelet op de medische complicaties ten gevolge van de zwangerschap.

Verder blijkt duidelijk uit de voorgelegde vliegtickets van de partner van verzoeker dat TURKIJE haar nauw aan het hart ligt (stuk 16). Reeds voor dat zij verzoeker leerde kennen ging zij meerder keren met haar familie naar TURKIJE. De partner van verzoeker is aldus zeer vertrouwd met het land en de cultuur.

Aldus blijkt dat de mogelijkheden om zich te vestigen in TURKIJE voor verzoeker en zijn partner aanzienlijk groter zijn dan de werk- en vestigingsmogelijkheden in BELGIË. Rekening houdende met het bovenstaande kan er dan ook niet worden voorgehouden dat het voornemen van verzoeker om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het de visumtermijn te verlaten niet wordt aangetoond. Uiteraard is het hierbij evident dat de partner van verzoeker recent besloot om terug te keren naar BELGIË met het oog op de bevalling, opdat zij hiervoor van de beste medische voorzieningen zou kunnen genieten (tevens in het Nederlands) en haar kan laten bijstaan door haar naaste familie.

Weigeren om dit alles op zorgvuldige wijze mee in rekening te brengen, hetgeen tot gevolg heeft dat verzoeker wordt verhinderd om de bevalling van zijn eigen kind bij te wonen maakt dan ook een manifeste schending uit van artikel 32 van de visumcode juncto de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.“

2.3.2.2. In de nota gaat de verwerende partij niet in op het middel.

2.3.2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

Verzoeker betoogt dat zijn visumaanvraag uitvoerig werd gestaafd met stukken die bewijzen dat hij na het verstrijken van zijn visum zou terugkeren naar Turkije.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat de stukken waarnaar verzoeker verwijst en die hij bij zijn verzoekschrift voegt zich niet in het administratief dossier bevinden. Eén van de weinige stukken die zich wel in het administratief dossier bevinden is een stuk van CONSUBEL Istanbul waaruit blijkt dat een bijlage 3bis werd neergelegd, waarbij de vader van de partner van verzoeker de garant is. Deze borgstelling werd aanvaard. Verder werden onder andere ook de werkvergunning van verzoekers partner voor Turkije en een kopie van haar geldig visum neergelegd, alsmede bewijzen voor het bestaan van de relatie en de zwangerschap. Met betrekking tot verzoeker zelf maakt het stuk melding van het feit dat hij werkt in het Royal Dragon Hotel, en een stuk van zijn werkgever waarin vermeld wordt dat hij onbetaald verlof krijgt vanaf 20 december 2019 omwille van de zwangerschap van zijn verloofde en de nakende geboorte en dat hij het werk zal hervatten op 1 april 2020. Verder blijken bewijzen te zijn bijgebracht van het salaris van verzoeker en bankafschriften, met betrekking tot dewelke in het stuk wordt vermeld dat de salarisstortingen zichtbaar zijn op de rekening. De levensstandaard van verzoeker wordt in dit stuk gekwalificeerd als “average”.

In eerste instantie moet erop worden gewezen dat uit het voormelde stuk blijkt dat het administratief dossier niet volledig is en niet de stukken bevat die werden neergelegd in het kader van de aanvraag. Dit klemt des te meer nu uit de motieven van de bestreden beslissing evenmin blijkt welke stukken werden neergelegd ter staving van de aanvraag. Door het neerleggen van een onvolledig administratief dossier staat de verwerende partij de wettigheidstoetsing door de Raad in de weg. Aangezien op het eerste gezicht blijkt dat verzoeker wel degelijk de stukken neerlegde die hij stelt te hebben neergelegd en die hij nogmaals bijbrengt, zal de Raad zijn wettigheidstoetsing doen op grond van de stukken die bij het verzoekschrift werden gevoegd.

Het visum werd geweigerd op grond van het oordeel dat verzoeker bescheiden inkomsten heeft die niet beschouwd kunnen worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine, dat hij niet aantoonde te beschikken over eigendom in het land van origine en dat hij onvoldoende resterende belangen aantoonde in het land van origine, zodat zijn voornemen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld.

Kernvraag die zich stelt is of uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij op zorgvuldige wijze rekening heeft gehouden met de door verzoeker voorgelegde stavingstukken en deze correct heeft beoordeeld.

Verzoeker legde stukken neer die aantonen dat hij al geruime tijd aan het werk is in het Royal Dragon Hotel, dat hij daaruit maandelijks een inkomen heeft, dat hij van zijn werkgever onbetaald verlof heeft gekregen omwille van de zwangerschap en nakende bevalling van zijn partner, en dat hij zijn werk zal hervatten op 1 april 2020. De inkomsten worden door CONSUBEL zelf gekwalificeerd als "average", gemiddeld dus. Voorts blijkt dat in de extra toelichting door de garant voor de verbintenis tot tenlasteneming, door de garant wordt toegelicht dat verzoeker de feestdagen wil doorbrengen samen met zijn partner, schoonfamilie en vrienden, dat dit tijdens de kerstperiode van vorig jaar omgekeerd was, en dat hij ook de geboorte en eerste levensmaand van zijn eerstgeboren kind wil bijwonen, dat de partner van verzoeker regelmatig naar Turkije is afgereisd en dat zij beiden hebben samengewerkt in het hotel, zodat zij ook een band heeft opgebouwd met Turkije en verzoekers familie en vriendenkring, dat dat laatste ook geldt voor de ouders, broer en dichte vrienden van verzoekers partner. Specifiek wat betreft het voornemen om het grondgebied België voor het verstrijken van het visum te verlaten, wordt het volgende gesteld:

"Bewijs van behoud van belangen:

-tewerkstellingsattest

*A.H. [verzoeker] heeft reeds 2 jaar een contract bij de hotelketen Stone group waarvan hij maandelijks een vast inkomen ontvangt

*Na het kort verblijf van 3 maand gaat A.H. opnieuw aan de slag in deze hotelketen. Hij krijgt op zijn werk verlof gedurende de visumperiode.

Gezinssituatie:

- nog geen uitsluitel over waar het koppel zich zal vestigen met hun kind, nl. België of Turkije

*Mijn dochter S.S. heeft na de vele reizen en tewerkstelling in Turkije een goede band met het land en zijn familie/vrienden opgebouwd

*Omwille van betere medische voorzieningen + persoonlijke voorkeur wil S.S. de bevalling in België laten doorgaan

*Gedurende de ganse zomerperiode (juli-augustus) gaat zij naar A.H. met hun kind

*Nadien zullen zij samen beslissing waar zij hun kind samen willen opvoeden maar er is zeker en vast een overweging om zich vast in Turkije te vestigen.

Als leerkracht heft mijn dochter momenteel geen werkzekerheid en zij laat hier geen eigenschappen/verantwoordelijkheden na

Familie en vrienden reizen regelmatig naar Turkije en ook andersom kan regelmatig gereisd worden om de familiebanden in België te kunnen onderhouden.

Periodes van verblijf in het Schengengebied :

- A.H. heeft reeds eerder het Schengengebied (Zweden) bezocht en is toen ook teruggekeerd naar zijn land voor de beoogde einddatum van de visum

Vervoersbewijs:

*om onnodige kosten te vermijden zijn de vliegtickets nog niet effectief geboekt

*Wel is het zo dat wij al overlegd hebben wanneer de heen- en terugreis zal plaatsvinden en beschikt A.H. reeds over een reservering van de vliegtickets."

Prima facie moet worden vastgesteld dat noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit de stukken van het administratief dossier kan worden afgeleid dat het bestuur op een zorgvuldige wijze al deze stukken en argumenten heeft betrokken in het besluitvormingsproces en ze op een deugdelijke manier heeft gewogen in het licht van de inschatting van verzoekers voornemen om het grondgebied te verlaten. Dit klemt des te meer nu weliswaar wordt gesteld dat verzoeker bescheiden inkomsten heeft die niet kunnen worden beschouwd als een bewijs van een sterke financiële band met het land van herkomst, maar in het CONSUBEL-document het inkomen als "*gemiddeld*" wordt beschouwd, en verder niet blijkt dat en waarom het hebben van een vast en regelmatig inkomen *in casu* niet in aanmerking zou kunnen worden genomen. Ook bij de totstandkoming van de overweging dat verzoeker onvoldoende resterende belangen aantoot in het land van origine blijkt op het eerste gezicht niet dat rekening werd gehouden met verzoekers tewerkstelling en de uitgebreide uiteenzetting in de bijlage 3bis over de specifieke situatie van het koppel waarbij onder andere melding wordt gemaakt van het feit dat mevrouw en haar familie regelmatig naar Turkije afreisden om aldaar tijd door te brengen met de familie en vrienden van verzoeker, zo ook tijdens de feestdagen vorig jaar, en dat zij beiden in het hotel kunnen werken, zoals ze dat reeds hebben gedaan. Minstens blijkt niet waarop de stelling van de verwerende partij is gestoeld.

Het loutere feit dat verzoeker niet beschikt over eigendom in Turkije, ten slotte, volstaat op zich niet om de bestreden beslissing te dragen.

Het middel is in de besproken mate ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is voldaan.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.4.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de

grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

In zijn verzoekschrift geeft verzoeker in essentie als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat hij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onherroepelijk verhinderd zal worden aanwezig te zijn bij de geboorte van zijn kind.

Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoeker bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

Aan de derde cumulatieve voorwaarde is voldaan.

2.5. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, wordt de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geschorst.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 november 2019 tot weigering van de afgifte van een visum wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS